

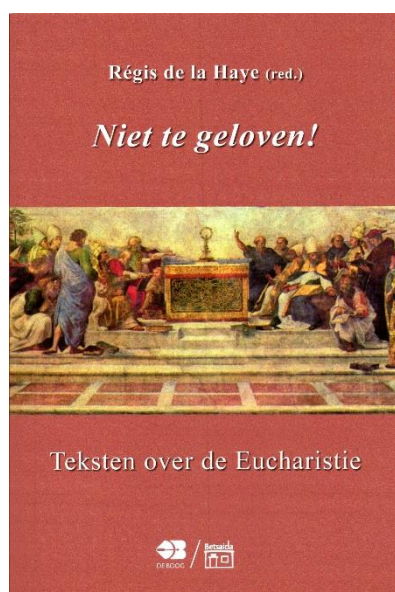
B – Sacramentsdag – 5/6 juni 2021
Ex 24,3-8 ; Ps 116,12-13.15-16 ; Hebr. 9,11-15 ; Mc 14,12-16.22-26

Eet Mij op

Er gaat tegenwoordig geen dag meer voorbij, of er is een thema, of het is een dag van dit of een dag van dat... Gisteren, 5 juni, was het Wereldmilieudag en tegelijk de Internationale dag voor de strijd tegen illegale, niet-aangegeven en niet-gereguleerde visserijactiviteiten, en vandaag 6 juni is het de Dag van de Russische taal. Het is maar dat u het weet. Voor 6 juni denk ik eigenlijk eerder aan D-Day, dat spreekt mij meer aan. Moederdag en Vaderdag hebben we pas gehad, die kennen we natuurlijk allemaal, want de kinderen vinden het leuk, en de scholen zijn er mee bezig. Maar wist u dat we in Nederland ook een Opa en Omadag hebben? Overigens pas sinds 2004, namelijk op 4 juni. Dat was dus gisteren/eergisteren. Hebben de opa's en oma's onder ons er iets van gemerkt?

Het is dus een van vele dagen van dit of van dat... En al die dagen zijn niet zo oud. De traditie van Vaderdag en Moederdag is pas rond 1900 overgewaaid uit Amerika. Veel van die dagen zijn recentelijk ingesteld door de Verenigde Naties, zoals de Wereldbrailledag (4 januari), de herdenkingsdag voor de slachtoffers van de Holocaust (27 januari), de Wereldpeulvruchtendag (10 februari), de Wereldtuberculosedag (24 maart), en zo ga we heel het jaar door. Het geven van thema's aan bepaalde dagen is nogal uit de hand gelopen. Het is alsof alles wat op aarde is, een "dag" moet hebben. En het is blijkbaar een heel recente mode.

Maar in de Kerk, en in het bijzonder in ons bisdom Luik, waar wij toen bij hoorden, waren wij de tijd al vooruit, liepen wij al vóór op de ontwikkelingen. In de Kerk kennen dat gebruik al sinds de Middeleeuwen, sinds de 13^e eeuw. Toen kwam namelijk een zuster in Luik, Julienne de Cornillon, op het idee om een speciale dag in te stellen ter ere van het Heilig Sacrament van de Eucharistie. Een dag om eens speciaal te denken aan het Sacrament van de Eucharistie. Ze sprak er over met de aartsdiaken van Luik, die het invoerde in het bisdom Luik (waar wij toen ook bij hoorden), en toen die aartsdiaken paus werd onder de naam Urbanus IV, voerde hij het in voor heel de Katholieke Kerk. En het werd een groot succes. In heel wat parochies in Limburg wordt vandaag een Sacramentsprocessie gelopen, volgens de regels, corona-proof, anderhalve meter, maar de Sacramentsprocessie zàl en móét doorgaan.

Ja, nu we het toch over corona hebben, de tijd van de lockdown is voor de meesten van ons geen prettige tijd geweest. Voor mij persoonlijk was die periode van verplicht huisarrest een goede gelegenheid om enkele projecten af te maken, die al langer wachtten. Zo kon ik dit boekje klaarmaken, dat tijdens de lockdown is gedrukt en uitgegeven. Het is een bloemlezing geworden van mooie teksten van kerkvaders, bisschoppen, theologen, religieuzen en dichters over de werkelijke tegenwoordigheid van Christus in de Eucharistie.

Dat in de Eucharistie, in de gedaanten van het geconsacreerde brood en de geconsacreerde wijn, Christus aanwezig is, heeft de Kerk altijd geloofd en verkondigd. Het geschenk dat Jezus ons daarmee geeft in zijn aanwezigheid onder ons is zo mooi dat het praktisch niet te bevatten is. Het is inderdaad niet te

geloven! Vandaar de misschien wat provocerende titel van het boekje: *Niet te geloven! Teksten over de Eucharistie.*

Een van de teksten in het boekje spreekt over de werkelijke tegenwoordigheid van Christus in de Eucharistie wel héél letterlijk, zoals de kerkvader Cyrillus van Alexandrië die Jezus de woorden in de mond legt : “Eet Mij op, en je zult leven. Dat is immers Mijn wil. Eet het leven, dat nimmer eindigt. Eet mijn brood. Want Ik ben de levenschenkende graankorrel, en Ik ben het Brood des Levens. Drinkt van de wijn, die Ik voor u gemengd heb. Want Ik ben de drank der onsterfelijkheid”.

Nog meer pregnant staat het bij de kerkvader Augustinus: “U weet toch wat u eet en wat u drinkt. Of liever: Wie u eet en Wie u drinkt”.

Dat is wel héél letterlijk. Vandaar de praktische aanbeveling van bisschop Cyrillus van Jeruzalem: “Wanneer u nadert tot de Eucharistie, kom dan naar voren, en maak van uw linkerhand een troon voor uw rechterhand, want deze gaat de Koning ontvangen. Ontvang dan in de holte van uw hand het Lichaam van Christus, en zeg: “Amen”. Heilig dan zorgvuldig uw blik door te kijken naar het Heilig Lichaam, nuttig het dan, en zorg ervoor dat niets verloren gaat. Want als u er iets van zou verliezen, dan is het alsof u beroofd zou zijn van een van uw ledematen. Zeg eens eerlijk, als men u goudschilfers had gegeven, zou u er dan niet uiterst zorgvuldig mee zijn, en er voor zorgen niets ervan te verliezen ? Zou u dan ook niet veel zorgvuldiger omgaan met iets dat nóg kostbaarder is dan goud en edelstenen, en er geen kruimel van verliezen ?”

Mogen wij zo, vandaag, Sacramentsdag vieren, en God danken voor dit mooie geschenk van de werkelijke tegenwoordigheid van Christus in de gedaanten van brood en wijn, die wij zodadelijk gaan ontvangen.

Régis de la Haye, diaken